

vil det være hensigtsmæssigt at ændre „udbetaler“ til „udlodder“.

Ordene „af sit overskud“ foreslås slettet, idet de nærmere regler findes i § 40.

Til § 39.

Da de nugældende regler for overskuddets fordeling mellem reservefond og bonusfond har virket tilfredsstillende, finder man ikke her anledning til at foreslå nogen ændring.

Til § 40.

Der henvises til de indledende bemærkninger og tilføjes:

Udlodningen siden 1921 har gennemsnitlig andraget 75 pct. af overskuddet, medens resten er anvendt til forøgelse af bonusfonden. Man finder det ikke betænkeligt at fastsætte, at mindst 75 pct. af hvert femårs overskud — efter henlæggelse til reservefonden — skal anvendes til udlodning af bonus. I det omfang, i hvilket en yderligere bonusudlodning findes rimelig og velmotiveret, kan dette ske.

For gamle forsikringer bevares den kontraktmæssige ret til de allerede fastsatte forsikringstal, og det stilles dem derhos i udagt, at der, hvis det er forsvarligt, mindst skal udloddes bonus efter den bonusfaktor, som beregnes ved statusopgørelsen pr. 1. januar 1966, hvilken statusopgørelse — jfr. § 48, stk. 5 — skal foretages efter de hidtil gældende bestemmelser.

Princippet for fordeling af bonus mellem gamle og nye forsikringer er, at de så vidt muligt skal være ligestillede, idet præmieforskellen bonusmæssigt udjævnes.

Til § 41.

I stk. 2 a) foreslås „livrenter“ erstattet med det mere almindelige udtryk „forsikringer“.

Stk. 2, 3) og 4) i den gældende lov kan bortfalde, da det nye bonussystem forudsætter bonus i hele forsikringstiden, men de tidligere bestemmelser gælder vedvarende for gamle forsikringer, jfr. § 48, stk. 3, 2. punktum.

Stk. 2, 5) i den gældende lov kan ligeledes bortfalde, også for gamle forsikringer, således at gamle forsikringer fra lovens ikrafttræden vil opnå ret til bonus for den tid, i hvilken de er præmiefri i henhold til § 23.

Til § 42.

Denne paragraf omfatter den tidligere § 46 og en del af de hidtidige bestemmelser i § 43. De hidtidige bestemmelser i § 42, resten af § 43, § 44 og § 45 kan bortfalde for nye forsikringer, men må bibeholdes for gamle forsikringer, jfr. § 48, stk. 3, 2. punktum.

Til § 43.

Denne paragraf omhandler anvendelse af bonus, hvilke bestemmelser tidligere fandtes i § 48, stk. 2-stk. 7.

Bestemmelserne om bonustilskrivning og bonusopsamling blev indført ved lov nr. 73 af 28. marts 1956 og lov nr. 294 af 21. december 1957 og var motiveret ved ønskeligheden af at kunne anvende bonus til forøgelse af forsikringsydelse, hvilket var nødvendiggjort ved de nye lovbestemmelser om skattefri fradrag af den fulde præmie.

Det er Statsanstaltens opfattelse, at en videre adgang til at anvende bonus til forøgelse af forsikringsydelse både er i overensstemmelse med forsikringsmæssige betragtninger og med ønskeligheden af at forøge opsparingen i samfundet.

Statsanstalten vil gerne fremme dette forhold, og det foreslås derfor, at der gives bestyrelsen adgang til for alle forsikringsarter at kunne anvende bonus til forøgelse af forsikringsydelsen.

Det bemærkes dog, at hele spørgsmålet er af væsentlig administrativ betydning for Statsanstalten, således at bestyrelsen må være bemyndiget til at gennemføre de nye bestemmelser i det omfang, det er teknisk muligt.

For forsikringer, hvor en løbende udbetaling er blevet virksom, er det ikke hensigtsmæssigt, at bonus kommer til udbetaling hvert 5. år, og det foreslås derfor, at bonusopskrivninger kan ske i form af en forhøjelse af den løbende udbetaling.

Til § 44.

Herhenhørende bestemmelser fandtes tidligere i § 48, stk. 1. I stk. 2 foreslås en videregående bemyndigelse end tidligere, idet det vil være hensigtsmæssigt, at der kan tages hensyn til forventninger om såvel en mindre som en større bonus ved den kommende bonusudlodning end ved den sidst foretagne statusopgørelse.

Til § 45.

Paragraffen svarer til tidligere § 47.

Til § 46.

Paragraffen svarer til tidligere § 50.

Til § 47.

Paragraffen svarer til tidligere § 49.

Til § 48.

Denne paragraf er udarbejdet i analogi med den tidligere § 51.